

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΦΙΛΩΝ Ι. ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ

ἦτο ἑλλητικῆς ἢ ἐφετεινῆς Βιογραφικῆς Πινακοθήκης τοῦ Ἡμερολογίου ἃν δὲν συμπεριλαμβάνετο ἐν αὐτῇ καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ πέρυσιν ἀποβιώσαντος γηραιοῦ εὐπατρίδου τῆς Λεβαδείας καὶ ἐκ τῶν χρηστοτάτων πολιτευτῶν ἀειμνήστου Φίλωνος Ι. Φίλωνος.

Υἱὸς πρωτότοκος τοῦ Ἰωάννου Φίλωνος, τοῦ περιωνύμου προὔχοντος καὶ προεστῶτος τῆς Λεβαδείας, τοῦ πλείστας ὅσας ὑπηρεσίας προσενεγκόντος ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ἐκκληρονόμησεν, πλὴν τοῦ ἐπιφανοῦς ὀνόματος, καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν πατρῴαν εὐγένειαν τοῦ μεγαθύμου πατρός, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Βεβαίως ὁ βίος τοῦ ἀοιδίμου Φίλωνος δὲν ἐσημειώθη διὰ πράξεων ἐκλάμπρων ἢ κατορθωμάτων ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια ἐξάγει ἢ φήμη ἢ ἐξυμνεῖ ἢ ποίησις. Ἄλλ' οὐχ ἦττον, καθ' ὃν χρόνον τὸ ἔθνος

ἀνέκυπτεν ἐκ τῶν φλογῶν καὶ τῶν ἐρειπίων, ἡ δὲ σύνταξις τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς νομιμότητος καὶ τῆς εὐταξίας ἀπῆται νόας ὑπερόχους καὶ χεῖρας στιβαρὰς καὶ χαρακτῆρας σταθεροὺς καὶ αἰσθημάτων εὐγένειαν, ὁ Φίλων Φίλωνος ἀναντιρρήτως προσήνεγκεν ἀνεκτιμῆτους ἐκδουλεύσεις, παρέχων ἀδιαλείπτως ἑαυτὸν ὑπόδειγμα σώφρονος καὶ φιλοδικαίου πολιτευτοῦ, ἀνδρὸς πατριωτικωτάτου, δι' ἔργων καὶ οὐχὶ διὰ λόγων κενῶν, διὰ τοῦ ἰδίου πρὸ πάντων παραδείγματος συντελῶν εἰς τὴν παγίωσιν ἀγαθῆς πολιτείας. Ἡ ἰδιαιτέρα αὐτοῦ πατρὶς, τιμῶσα πάντοτε τὰ σπάνια ἠθικὰ καὶ διανοητικὰ χαρίσματα τοῦ ἀνδρός, ἐξέλεξεν αὐτὸν πολλακίς βουλευτὴν. Ἄλλὰ τὸ ἀξίωμα τοῦτο, τὸ κοινὸν καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐπὶ τοσοῦτον ἐξευτελισθὲν ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς ἰδιοτελοῦς καὶ μαρασματώδους μικροπολιτικῆς, ἐγνώριζε νὰ τιμᾷ καὶ ἀνυποβῆ εἰς περιωπὴν ὁ αἰείμνηστος Φίλων, μηδέποτε διανοηθεὶς νὰ ἐκμεταλλεῖται αὐτὸ ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει, ἢ νὰ ἐξαγοράσῃ διὰ παροχῶν καὶ ὑπεσχέσεων, ὑποδουλῶν τὴν συνειδήσιν καὶ τὸ ἠθικὸν ἐγὼ εἰς τὴν συναλλαγὴν. Ἐξ ἐναντίας, ἐνόει καὶ ἠξίου τὸν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπρόσωπον ἐλεύθερον πάσης κομματικῆς ἢ προσωπικῆς ἐπηρείας, δυνάμενον καὶ ὀφείλοντα ἐν πεφωτισμένῃ συνειδήσει νὰ ἐπιτελῇ τὸ μέγα αὐτοῦ καθήκον. Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν, ἀπὸ δεκαπενταετίας ἰδίως καὶ ἐντεῦθεν, ὁ κομματισμὸς καὶ ἡ μικροπόνηρος πολιτικὴ, ἡ πολιτικὴ τῆς συναλλαγῆς καὶ τῶν ρουσφετίων, ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ διαφθεῖρη τοὺς χαρακτῆρας καὶ τὰ πολιτικὰ ἦθη, ἐκτρεπομένη εἰς ἀγῶνας προσωπικοὺς πρὸς κορεσμὸν παθῶν καὶ συμφερόντων, ὁ αἰόιδιμος Φίλων, ἔμπλεως ἴσως πικρᾶς ἀπογοητεύσεως, διότι εἰς οὕτωσὶ ἄδοξον ἔδαφος περιέπιπτον τὰ πράγματα τῆς Πολιτείας, ἠναγκάσθη νὰ ἀπόσχη τῆς ἐνεργοῦ πολιτικῆς, οὐδ' ἦτο δυνατόν οὔτε κατεδέχετο νὰ συγκρατήσῃ τὴν ἐν τῷ τόπῳ ἐπιρροὴν του διὰ μέσων ἐκθέσμων καὶ ἀνοικείων πρὸς τε τὰς παραδόσεις τοῦ οἴκου καὶ τὴν εὐγένειαν, αὐτός, ὁ ἐνσαρκώσας ζῶσαν τὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην.

Ὁ Φίλων ἀνεδείχθη πρόεδρος τῆς Βουλῆς πρὸ τοῦ 1862, διετέλεσε δὲ καὶ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν. Μολονότι δὲ ὑπῆρξεν ἀπὸ πεποιθήσεως

ἐνθερμος φίλος καὶ θαυμαστὴς τοῦ Ὀθωνος, ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἐνεφορεῖτο ἀρχῶν ἀκραιφνῶν ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰ καθεστῶτα, ἐκηρύχθη πιστὸς ὑπήκοος τῆς νέας δυναστείας, διακαίόμενος ἐκ τοῦ ἱεροῦ πόθου νὰ ἴδῃ τὴν χώραν ἀπηλλαγμένην τῶν ἐσωτερικῶν σπαραγμῶν καὶ προαγομένην ἐν τῷ πολιτισμῷ. Οὕτω δέ, ἐνῶ μία τῶν εὐγενῶν θυγατέρων αὐτοῦ παρηκολούθει ὡς δεσποινὶς τῆς Τιμῆς τὴν ἔκπτωτον Βασιλίссαν τῆς Ἑλλάδος, αὐτὸς δὲ ἦτο ἐκ τῶν κεκηρυγμένων φίλων τῆς πεσοῦσης δυναστείας, ἐν τούτοις, μικρὸν μετὰ ταῦτα, ἐκαλεῖτο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ὡς Ὑπουργός, τοῦθ' ὅπερ πιστοποιεῖ ὁποῖαν σπανίαν ἐμπιστοσύνην καὶ ὑπέροχον ὑπόληψιν ἐνέπνεεν ὁ ἄμεμπτος βίος καὶ τὸ εὐγενὲς φρόνημα τοῦ ἀνδρός.

Ἐν τῷ κοινωνικῷ καὶ τῷ κατ' οἶκον βίῳ ὁ ἀείμνηστος Φίλων ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλον ὑπόδειγμα ἀρχοντικῆς πράγματι εὐγενείας καὶ ἀβρότητας, ἀπέριττος, εἰλικρινής, εὐχάριστος, μὲ τὴν γλυκεῖαν ἅμα καὶ σοβαρὰν καὶ ἐπιβάλλουσαν, ὡς Ἀρχαίου Συγκλητικοῦ, φυσιογνωμίαν του, μὲ τὸ πατρι-αρχικόν του παράστημα, γνωρίζων νὰ ἐλκύῃ πρὸς ἐαυτὸν τὰς συμπαθείας διὰ τῆς ἀμέμπτου τῶν τρόπων λεπτότητος, ἄφογος εἰς πάσας τὰς σχέσεις αὐτοῦ, καθιστῶν τὴν συνανα-στροφήν του ἔτι μᾶλλον θελκτικὴν διὰ τῆς χάριτος τῶν λόγων καὶ τῆς πολυμαθείας, ἣν ἀπεθησαύρισεν ἐν ἀδιαλείπτῳ μελέτῃ. Τοιοῦτος, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ὧν ὁ διαπρεπὴς πρεσβύτερος ἐπόμενος ἦτο νὰ μορφώσῃ καὶ ἀποδώσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν χρηστὰ καὶ ἐνάρετα τέκνα, ἀντάξια τῶν προγονικῶν ἀρετῶν. Μία τῶν ἐκ τοῦ πρώτου γάμου θυγατέρων αὐτοῦ, κληθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀειμνήστου βασιλίσσης Ἀμαλίας ἐν Βαυαρίᾳ μετὰ τὴν ἐξ Ἑλλάδος φυγὴν τῆς, εἴλκυσε διὰ τε τοῦ κάλλους καὶ τῆς εὐγενοῦς χάριτος τὸν ἔρωτα καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ βαρῶνου Λουδοβίκου Βυρτσβούργ, νῦν ἰσοβίου Γερουσιαστοῦ, ἐκ τῶν πρώτων εὐπατριδικῶν οἴκων τῆς Βαυαρίας, ἐγένετο δὲ σύζυγος αὐτοῦ καὶ μήτηρ τέκνων ζηλευτῶν.

Τοιοῦτος ἐν συνόψει ὁ βίος τοῦ αἰδίου Φίλωνος Ι. Φίλωνος, οὗ ὁ θάνατος ἐπισυμβὰς τῇ 10 Σεπτεμβρίου τοῦ 1895 ἀπεστέρησε τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν, τὴν πολιτείαν

καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ μέλους ἐγκρίτου καὶ ἀγαπητοῦ, ἐξ ἐκείνων, ὧν ἡ μνήμη παραμένει ἀνεξίτηλος καὶ ἱερὰ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἐπιζώντων.

Κ. Φ. Σ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

ΜΕΤΑ τοῦ θέρουσ τὴν μονοτονίαν
καὶ τὸν ἀνέφελον τὸν οὐρανόν,
μετὰ τὸν τοῦ φωτός ὠκεανὸν
καὶ τὴν φαιδρότητα τὴν αἰωνίαν,

Μ' εὐφρόσυνον ἀσπάζομαι καρδίαν
τὸ πρῶτον νέφος φθινοπωρινόν,
τὸν ἦχον τῆς βροντῆς τὸν μακρυνὸν
καὶ τῆς βροχῆς τὴν δρόσον τὴν ἀγίαν.

Οὕτω ἐπλάσθημεν ! ὁ σταθερὸς
τῆς εὐτυχίας ἥλιος κουράζει
τὸ σθένος τῆς ψυχῆς μας παραλύων·

Ὁ πόνος μᾶς ἐγείρει ὁ σφοδρὸς,
ἕστις μὲ νέφη τὴν ψυχὴν σκιάζει
καὶ τὴν κρατύν' εἰς βάπτισμα δακρῦων.

ΑΡΙΣΤΟΜ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ